

ציון צמירי, העולם הזה

אמא יש רק אחת

למסעודה אביטן היתה טענה אחת, בשעות שבהן חימשה מישהו רתי-ישראל את בנה, הרצל: "די-ברת עם דויד יפתח (מרקליטו של אביטן). אז תגידי לי - למה, למה הוא מדבר ככה? מה זה, ככה? מדבר לא יפה על הרצל? אני יודעת, סיפרו לי, איך מלכלך. למה, מי עשה אותו כזה גדול, אם לא הרצל? מי הביא לו את כולם? איך? איך מדבר ככה? לא יפה!"

מסעודה נשמעה סחוסה מההתפתחויות: "אני נוסעת מחר מנה. לאן נוסעת למקום, לנח. אני עייפה, כואב לי הראש", אמרה ביום הראשון בערב, יום לפני לבי-דת בנה. "אין לי כוח לזה. אני נוסעת לשלושה ימים, אולי, הכי חשוב, תגידי לדויד יפתח מה אני אמרת, שזה לא יפה!"

לינה ארביב אין כוח להתמודד עוד עם דברים, עיתונאים וסתם סקרנים. רינה, אמה של אורית אר-ביב - אחת הפושעות המפורסמות יותר בארץ - התעייפה מקצב האי-רועים בחינה.

"אין כוח", אמרה ביום השני, מייד אחרי שנודע על-כך שהרצל אביטן, אבי נכדה גורל-אדם, נתפס על-ידי המיטרה. "כמה אפשר?"

בעבר היתה רינה פעילה יותר. כשהשתחררה בתה, אורית, מכלא נווה-תיכונה, ניסתה "להחזיקה קצר" ולשמור עם מי היא מתרו-עת. רינה קיוותה אז שאורית תסתדר בעבודה קבועה, תשכור דירה בקרבת מקום מגוריה (נווה-שרת) ותגדל את גורל-אדם, ילדם המשותף של אורית והרצל אביטן. האירועים יצאו משליטת רינה, ואורית שבה לכלא.

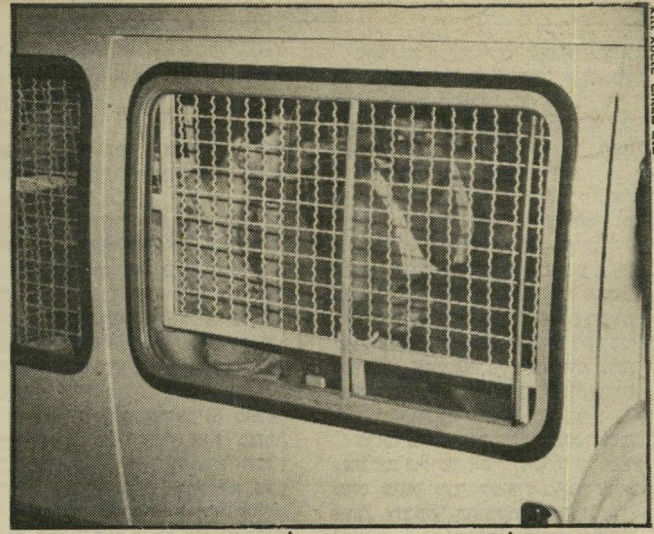
אומרת רינה: רק עכשיו חזרתי מארצות-הברית. לא הייתי פה ארבעה חוד-שים וחצי. טיילתי. הבן שלי יוסי נמצא שם, בניו-יורק. הוא נסע לפני כמה חודשים. הוא בכלל לא רוצה לחזור ארצה. הוא כל-כך אוהב אותי, לא יכול לחיות בלעדי. הוא הכי קטן.

אדם (גורל-אדם) חזר לפני אר-צה. פשוט היה לו משעמם, היה בלי חברים. הרצל דרש שיחזור אחרי שלו-שה חודשים? מה פתאום? זו הפעם הראשונה שאני שומעת על כך! בכלל, אני הייתי שם! מה איכפת לי, מה דרש! יכולתי לעשות מה שאני רוצה!

עכשיו אדם אצלי. איך הוא לטלפן הוא מבקש קו ומטלפן. ביתר בתי-הסוהר שבהם שהה הוא השתמש בטלפון הציבורי. כאשר היה מבקש לטלפן היו כולאים את יתר האסירים בתאים והוא היה הולך לטלפון הציבורי בליווי סוהר.

אביטן גם כותב שירים. העברית שלו אמנם אינה רוטה, ובשיריו יש שגיאות כתיב רבות, אבל אנשים שקר-או את שיריו, בעיקר את שירי-האהבה שלו, טוענים שיש בהם כנות ורגש אמיתי.

אחרי שסיימה אורית את ריצוי עונשה, היא יצאה מהכלא ולקחה את בנה אליה. במשך כל השנים ששהתה בכלא התגורר בנה אצל אחותה, לואיזה. בזמן האחרון התחתנה לואיזה עם עבריין בשם דויד ארביב וילדה לו בן, לכן התקשתה לטפל בבנה של אורית.

אחרי הלכידה: אביטן (גופיה לבנה) במכונית-אסירים כותב שירים בכלא

וכך היה. אורית, שנאשמה יחד איתו בשוד קרן-אור, לא הואשמה ברצח השומר. היא היתה אז בהריון מתקדם וילדה את בנה גורל-אדם בכלא. עקב עיסוקי-הטיעון שעשתה התובעת פנינה זכורין עם הסניגור דויד יפתח, נידונה אורית לשמונה שנות מאסר בלבד. כדי להקל עוד יותר בעונשה, הבטיח אביטן להח-זיר למיטרה את התכשיטים שנגנבו בשוד קרן-אור. והוא אמנם החזיר אותם.

הרצל זוכה מרצח רוני ניצן מכיוון שבית-המישפט המחוזי לא מצא סיוע לערותו של משה כהן, עדי-המדינה. הורשע רק בשוד קרן-אור ורצח השומר. התובעת עירערה על זיכוי של אביטן מרצח ניצן והסניגור, דויד יפתח, עירער על הרשעה ברצח השומר. לפני חצי שנה הרשיע בית-המישפט גם אינטלקטואל גדול יותר מאביטן היה משתעמם ומגיע לסף השיגעון בתנאי ביורד כאלה. אביטן מבלה את רוב זמנו בצפייה בטלוויזיה, בקריאת רומאנים ובשיחות-טלפון. בתאו בבאר-שבע יש טלפון פרטי, וכאשר הוא רוצה

העליון את אביטן גם ברצח רוני ניצן וכך זכה לשני מאסרי-עולם.

הצלחה עם נשים

מאז 1982, כאשר הוסגר ליש-מאל, ראל, החוק אביטן בכיור מוחלט. הוא זכה אמנם להטבות הרגילות של אסירי-עולם, ובתאו יש טלוויזיה, וידאו, ווקמן וקומקום לקפה, אבל 23 שעות ביממה הוא נמצא בחברת עצמו בלבד, בתוך תא שגודלו הוא שני מטר על שני מטר.

אין כוח, "אין כוח", אמרה ביום השני, מייד אחרי שנודע על-כך שהרצל אביטן, אבי נכדה גורל-אדם, נתפס על-ידי המיטרה. "כמה אפשר?"

בעבר היתה רינה פעילה יותר. כשהשתחררה בתה, אורית, מכלא נווה-תיכונה, ניסתה "להחזיקה קצר" ולשמור עם מי היא מתרו-עת. רינה קיוותה אז שאורית תסתדר בעבודה קבועה, תשכור דירה בקרבת מקום מגוריה (נווה-שרת) ותגדל את גורל-אדם, ילדם המשותף של אורית והרצל אביטן. האירועים יצאו משליטת רינה, ואורית שבה לכלא.

אומרת רינה: רק עכשיו חזרתי מארצות-הברית. לא הייתי פה ארבעה חוד-שים וחצי. טיילתי. הבן שלי יוסי נמצא שם, בניו-יורק. הוא נסע לפני כמה חודשים. הוא בכלל לא רוצה לחזור ארצה. הוא כל-כך אוהב אותי, לא יכול לחיות בלעדי. הוא הכי קטן.

אדם (גורל-אדם) חזר לפני אר-צה. פשוט היה לו משעמם, היה בלי חברים. הרצל דרש שיחזור אחרי שלו-שה חודשים? מה פתאום? זו הפעם הראשונה שאני שומעת על כך! בכלל, אני הייתי שם! מה איכפת לי, מה דרש! יכולתי לעשות מה שאני רוצה!

עכשיו אדם אצלי. איך הוא לטלפן הוא מבקש קו ומטלפן. ביתר בתי-הסוהר שבהם שהה הוא השתמש בטלפון הציבורי. כאשר היה מבקש לטלפן היו כולאים את יתר האסירים בתאים והוא היה הולך לטלפון הציבורי בליווי סוהר.

וכך היה. אורית, שנאשמה יחד איתו בשוד קרן-אור, לא הואשמה ברצח השומר. היא היתה אז בהריון מתקדם וילדה את בנה גורל-אדם בכלא. עקב עיסוקי-הטיעון שעשתה התובעת פנינה זכורין עם הסניגור דויד יפתח, נידונה אורית לשמונה שנות מאסר בלבד. כדי להקל עוד יותר בעונשה, הבטיח אביטן להח-זיר למיטרה את התכשיטים שנגנבו בשוד קרן-אור. והוא אמנם החזיר אותם.

הרצל זוכה מרצח רוני ניצן מכיוון שבית-המישפט המחוזי לא מצא סיוע לערותו של משה כהן, עדי-המדינה. הורשע רק בשוד קרן-אור ורצח השומר. התובעת עירערה על זיכוי של אביטן מרצח ניצן והסניגור, דויד יפתח, עירער על הרשעה ברצח השומר. לפני חצי שנה הרשיע בית-המישפט גם אינטלקטואל גדול יותר מאביטן היה משתעמם ומגיע לסף השיגעון בתנאי ביורד כאלה. אביטן מבלה את רוב זמנו בצפייה בטלוויזיה, בקריאת רומאנים ובשיחות-טלפון. בתאו בבאר-שבע יש טלפון פרטי, וכאשר הוא רוצה

העליון את אביטן גם ברצח רוני ניצן וכך זכה לשני מאסרי-עולם.

החזיר תכשיטים

המיטרה עקבה אחרי אורית פה, בדרכה לצרפת. בכיסה היה רישוין הנהיגה על שם יצחק כהן, ובפינקס כארנקה היה מיספר טלפון שהביא את המיטרה לחדרו של אביטן בפריז. אביטן חי בצרפת כוזהו מושאלת של אורח ספרי. הוא הכתיש בכל תוקף את זהותו האמיתית, וטען כי הוא איש אש"ף המבוקש על-ידי מדינת-ישראל. אלא שכל זה לא עזר לו, והוא הוסגר לישראל.

כריחה מהכלא אינה בגדר עבירה בצרפת, ועל כן, כאשר הוסגר לישראל, נאמר בכתב-ההסגרה כי יעמוד לדין בישראל רק על רצח רוני ניצן ושוד קרן אור. אבל לא על בריחתו מהכלא.

אביטן אחרי הבריחה הקודמת (על כבשיהמזוט, עם הסגרתו) הכתיש את זהותו

לואיזה וגורל-אדם

לא כדאי שיסיגר אותו מגיבו! אנחנו לא מספרים לו כלום. הוא ראה בטלוויזיה... אמר: "סב-תא, אני הולך לישון". בשביל מה שאני אדבר איתו? בשבוע הבא הוא הולך לבית-הספר. אולי נביא לו מומחה שיס-ביר לו, שידבר איתו. אני לא מד-ברת כל-כך טוב עברית - אני מדברת, והוא (אדם) מתקן... שאמא שלו (אורית ארביב) תדבר איתו...

מה זה, היא בכלא! אבל יש ביקורים! אני? לא ראיתי אותה הרבה - הייתי בחו"ל. היא בסדר... הילד מבין. הוא לא שואל שא-לות. הוא הבין שמדובר באבא שלו. כששמע ברדיו שאבא שלו רוצה להסיגר את עצמו, אמר: "לא כדאי שיסיגר אותו! יעשו לו גרוע יותר..."

כנראה הוא יודע את המצב של אבא שלו. הוא הולך לראות אותו בכלא פעמיים בשבוע. אני! השתגעתי! לא הולכת לב-קר! לא הייתי שם כבר שנה! הוא הולך עם מסעודה (אמו של הרצל). אין לי קשר איתה. כשאני מדברת על אבא שלו, הוא לא שומע. הילד עושה את עצמו שהוא לא מבין. זה, כנראה, פוגע בו.

אם ידעתי שלהרצל יש חברה חדשה (הדוגמנית-פושעת-בעבר מיכל עכאדיל)! חברה חדשה! לא! אני לא יודעת מכלום, לא רוצה לדעת! מה איכפת לי! מה שיהיה, יהיה. אני גם לא יודעת מה קרה שם עם דויד (ארביב, בעלה של בתה לואיזה, שנשפט לחמש שנים בשבוע שעבר, בעון השתתפות בשוד מזויין). דויד ארביב הוא בחור טוב.

עכשיו לואיזה נשארה עם שלו-שה ילדים. קודם, לפני שחזרתי, גם אדם היה אצלה. היא בחורה טובה. זה הגורל, זה גורל, מה אני אגידי לך! דפנה ברק

לאורית, ניסה להתחתן איתה ולהת-יחד איתה בכלא, אולם הדבר לא הותר להם. כאשר השתחררה אורית היא ביקשה שוב הודמנות להתייחד איתו, וגם הפעם לא אופשר לה הרב. לפתע, לפני שנה, הודיעה אורית מעל דפי העולם הזה שיש לה גבר חדש. היא הצטלמה עם צעיר בשם רוני הררי, וטענה כי הרצל שיחרר אותה מקשריה איתו, לאחר שהורשע ברצח רוני ניצן. "הוא אמר לי שאני יכולה לבנות לי חיים חדשים", הצהירה והת-חנקה עם הגבר הצעיר החדש שלה.

שני גברים וילד

ינתיים לא טמן אביטן את ידו בצלחת ומצא לעצמו חברה חדשה. דרך אחות של אסיר שביקרה בכלא הכיר אביטן צעירה בת 18 ממרכז-הא-רץ, וקשר איתה רומאן של כמה חוד-שים. היא ביקרה אצלו מדי שבוע ושיחות-טלפון רבות נהולו בין השניים. אחריה הכיר אביטן גם את מיכל עכאדי, הפורצת שהפכה לדוגמנית